איינער פונ'ם אנדערן. אין דעם גאנצן יאָרהונדערט האָבן ניט מער פון 20—30 פאמי־ ליעס זיך דאָ באזעצט. נאָך 1840 — צוליב די אלגעמיינע אומרוען אין אייראָפּע, האָבן אהער אנגעהויבן שטראָמען מער אידן פון פארשיידענע לענדער: דייטשלאנד, פוילן, רוסלאנד; און זיי האָבן זיך דאָ אנגעהויבן צו פארשפרייטן. דער צענזוס פון 1851 ווייזט א סך הכל פון 351 אידן, וועלכע זיינען געווען פארשפרייט אין די פאָלגנדע שטעט אין קאנאדע:

נידעריקערע קאנאדע: מאָנטרעאל, 181; קוועבעק, 40; סט. דזשאָן, 5; טרי ריווערס, 15; אנדערע פונקטן, 1 — ס"ה, 248.

העכערע קאנאדע: קינגסטאָן, 2; סטארינגטאָן, 5; וואלדינגהאם, 7; גאלט, 3; טאָראָנטאָ, 77; האמילטאָן, 4; אנדערע פונקטן, 5 — ס"ה, 103.

די אידישע באפעלקערונג איז אזוי געווען זייער א קליינע אין פארגלייך מיט דער אנדערער באפעלקערונג — בלויז 351 נפשות, פון א סך הכל פון 1,842,265 נפשות, אדער צוויי נפשות פאר יעדע 10,000 ניט־אידן.

אין די קומענדע 10 יאָר איז דער שטראָם פון אימיגראַציע געוואקסן און די אידישע באפעלקערונג האָט זיך פארגרעסערט. דער צענזוס פון 1861 ווייזט אז דאָ זיינען געווען 1,186 אידישע נפשות. עס איז מערקווירדיק, וואָס פון 1861 ביז 1871 איז די אידישע באפעלקערונג פארקלענערט געוואָרן אין קאנאדע. לויט דעם צענזוס פון 1871 האָבן זיך דאָ געפונען 1,115 אידיש'ע נפשות, און די צאָל אידן איז ווידער געשטיגן אין די נאָכפאָלגנדיקע צען יאָר. אין 1881 געפינען מיר שוין אין קאנאדע 2,393 אידישע נפשות, און זיי זיינען געווען פארשפרייט איבער, כמעט גאנץ קאנאדע, איינשליסנדיק מאניטאָבא און בריטיש קאָלומביא: די ערשטע פּראָווינץ מיט 33 און די צווייטע, 104 אידישע נפשות.

די אידישע אימיגראַציע איז נאָך אין יענער צייט אלץ געווען קליין, אין פארגלייך מיט די גרופּעס אימיגראַנטן פון אנדערע פעלקער. די אורזאַך אין געווען, אַז צווייפל, וואָס אייראָפּע האָט דאמאָלסט געהאט דורכגעמאכט פּראָספּעריטעט. עס איז דעמאָלסט געווען דער איבערגאנגס פּעריאָד פון א קליינער צו דער גרויסער אינ־ דוסטריע. די צייט פון דאמפ־לאָקאָמאָטיוו און אויסברייטערונג פון אייזנבאנען, בון גאָלד געיעג, גרויסע ספּעקולאַציעס און אינטערנאַציאָנאַלן אויסטויש. אין צייטן פון פּראָספּעריטעט ווערט דער אנטיסעמיטיזם אביסל איינגעשטיקט און די אידן האָבן אויפגעהערט צו עמיגרירן, מיינענדיק אַז דער אנטיסעמיטיזם איז ניט בלויז איינגע־ שלאָפן, נאָר טאַקע טויט און וועט מער ניט אויפשטיין; ניט אכטנדיק דעם גאנג פון דער געשיכטע, ניט קימערנדיק זיך וועגן דער צוקונפט פון זייערע קינדער און פון זייער אידישקייט; ווילנדיק באווייזן זייער דאנקבארקייט פאר דער "פרייהייט" וואָס מ'האָט זיי געגעבן, האָבן די אידן פון "פּאַטריאָטיזם" געמאכט א רעליגיע און זיי האָבן זיך אַריינגעוואָרפן בלינדערהייט אין די אָרעמס פון דעמאגאָגן וועלכן האָבן גע־ פּריידיקט "אסימילאַציע", אין דער צייט וואָס זיי האָבן געמיינט "אניהילאַציע*.

נאָכמער, די אידן, — די אומהיילבארע אָפּטימיסטן — האָבן געגלויבט, אַז די קוואַליע פון "עמאַנציפּאַציע" וואָס האָט ארומגעכאַפּט גאַנץ אייראָפּע, איז געווען אַן אמת'ע, און האָבן זיך אריינגעוואָרפן מיט זייער גאנצער ליידנשאַפטלאַכקייט אין דער נייער באוועגונג צו דערנענטערן וואָס שנעלער די "משיח־צייטן".

איינע נאָך די אנדערע, האָבן כמעט אלע גרעסערע אייראָפּייאישע לענדער אָפּגעשאַפן די לעגאַלע אידישע באַגרענציונגען. עסטרייך, ווייזט אויס, איז געווען דאָס ערשטע לאַנד צו געבן גלייכבארעכטיקונג צו אידן, אין 1781. פראַנקרייך האָט נאָכ־ געפאָלגט אין 1791, אירע באשלוסן זיינען ווידער באשטעטיקט געוואָרן פון לואיס פיליפּ, אין 1831; טערקיי — אין 1839; דייטשלאנד, אין 1848, און ענדלאַך ענגלאַנד, אין 1858. אפילו רוסלאַנד האָט אין א געוויסער מאָס פארלייכטערט די אידישע לאַגע אין 1804.

די לאַגע האָט זיך אָבער געענדערט. די אידן האָבן ווידער פארלאָרן זייער האָפענונג און האָבן ווידער גענומען דעם וואַנדער־שטעקן און געזוכט א פעסטערן באָדן פאר זייערע מידע פיס. די מוטיקערע האָבן זיך ווידער געלאָזט אין וועג אריין, קיין אמעריקע און קאַנאַדע.

זיי זיינען אָנגעקומען אהער דורך צוויי וועגן. אין מזרח קאנאדע זיינען זיי אריינגעקומען פון ניו יאָרק, אָדער דירעקט פון אייראָפּע, און אין ווייטן מערב קאַנאַדע זיינען זיי געקומען פון קאַליפאָרניע אָדער פון ענגלאַנד. אין ביידע פאַלן זיינען די אידן צוגעצויגן געוואָרן אהער צוליב די זעלבע מאָטיוון וואָס ניט־אידן. אין מזרח זיינען זיי געפאָרן צוליב פוטערוואַרג און לאַנד; אין מערב האָט זיי געצויגן דער גלאַנץ פון גאָלד, און דאָ אין דער וועסט, פונקט ווי אין דער איסט, האָבן די אידן שנעל דער־ וואָרבן אכטונג און פּראָמינענץ. זייערע באַדינונגען וואָס האָבן פאַר זיי געוואונען אנערקענונג איז א סך א קירצערער צייט און מיט ווייניקער אָנשטריינגונג ווי דער דראַמאַטישער קאַמף וואָס יחזקאל האַרט מיט זיינע נאָכפאָלגער האָבן געהאַט דורכ־ צומאַכן. נאָכמער, די דערגרייכטע אויסצייכענונג האָט געדויערט לייַנגער און איז פאַר־ בליבן ניט אָנגעגריפן. אָבער דאָס איז אָפּשר געווען נאַטירלאַך. ערשטנס, איז דער קאַמף פאַר פּאָליטישער גלייכהייט שוין געווען געוואונען. דאָס געזעץ פון 1832 איז שוין געווען אריין אין קראַפט. צווייטנס, האָט דאָ אין דער וועסט די קאַטוילישע קירך ניט געהאַט די אויבערמאַכט און זי האָט ניט געקאַנט שטערן די אידן.

צוליב די קלאַנגען וואָס האָבן זיך פארשפּרייט אַז אין וואַנקאָווער אינזל איז פאַראַן גאָלד, איז דער אינזל געווען דער ערשטער טייל פון מערב קאַנאַדע באַזעצט און אויסגעפּאַרשט צו ווערן; וויקטאָריאַ איז געוואָרן דער צענטער — און אידן זיינען דאָ געקומען מיט דער סאַמע ערשטער גרופּע פון גאָלד־זוכער.

ווען די קלאַנגען פון דער אַנטדעקונג פון א נייער "עלדאָראַדאָ" אין בריטיש קאָלומביאַ האָבן דערגרייכט קאַליפאָרניע אין 1856 האָבן די ברידער אָפּענהיימער; יונגע, אינטעליגענטע און פּעאיקע מענטשן וועלכע זיינען געקומען פון דייטשלאַנד קיין סאַן פראַנציסקאָ מיט אַרום פינף יאָר פריער — אָנגעלאָדן עטלאַכע פּעקלאַך סחורה און זיי זיינען אוועקגעפאָרן מיט די ערשטע שיפן וואָס האָבן געפירט די גאָלד־זוכער קיין וויקטאָריאַ. פאַר צוויי יאָר צייט זיינען זיי געווען די איינציקע אידן דאָ. אין 1858 זיינען געקומען אנדערע אידן, קאָדי געמביטס, די ברידער לאַמבי און זעליום פרענקלין, גוסטאַוו און עמיל סוטראַ און אַנדערע. אַרום 1862 האָבן זיך שוין דאָ באַזעצט גענוג אידן צו בויען א שול, כדי זייערע קינדער זאָלן ניט אָפּגעריסן ווערן פון אידישקייט.

די צערעמאָניע פון לייגן דעם ווינקלשטיין פון דער אידישער שול אין וויק־ טאָריאַ, דעם צווייטן יוני 1863, באַווייזט, אַז די באַציאונגען צווישן די אידן און די קריסטן זיינען געווען זייער פריינטלאַכע, "ווייל די תושבים פון שטאָט און די גאַנצע אונטערנעמונג איז געווען זייער א פייערלאַכע. דער בענד מוזיק פון ה. מ. ס. טאָפּאַז איז געקומען פון עקסווימאָלט צו באַטייליקן זיך אין דער צערעמאָניע. די מיטגלידער פון דער אידישער שול זיינען באַגעגנט געוואָרן אין א אָפּענער פּראָצעסיע פון דעם דייטשישן געזאַנגס פאַראיין, פון דער פראַנצויזישער הילף סאָסייטי, סט. ענדריוס סאָסייטי, מאַסאָניק לאָדזשעס, ברידערלאַכע סאָסייטיס, באַאַמטע און אַנדערע, וועלכע האָבן מאַרשירט אין פאַראַד צו דעם פּלאַץ וואָס עס האָט געדאַרפט געלייגט ווערן דער ווינקלשטיין". סעמועל האָפמאַן, וועלכער האָט באַגריסט די שול, האָט זיך אויסגע־ דריקט: "ווער וואָלט געדיינקט, אַז אין א קורצער צייט פון פינף יאָר זאָלן מיר אויפ־ שטעלן א טעמפּל אין אזא ווילדערניש", און ער האָט אויסגעדריקט גרויס באַגייסטע־ רונג פאַר דעם אויפבוי פון דער שול.

דער אידישער פּרעסטיזש איז געשטיגן פון טאָג צו טאָג, און די אידן האָבן פאַרנומען א הויכן פּלאַץ. אין 1886 איז לאַמבי פרענקלין דערוויילט געוואָרן מעיאָר פון וויקטאָריאַ, און זיין ברודער זעליום, איז אין 1870 דערוויילט געוואָרן אלס מיטגליד פון דער קאָלאָניאַלער לעגיסלאַטור. אין נאָוועמבער פון דעם זעלבן יאָר איז הענרי נייטן, דער אינגערער (געבאָרן אין ענגלאַנד), דערוויילט געוואָרן אלס מיטגליד פון דער הע־ כערער "הויז" פון דער בריטיש קאָלומביאַ לעגיסלאַטור, און אלס אַזעלכער האָט ער געהאָלפן צו ברענגען די קאָלאָניע אין דער קאָנפעדעראַציע. זיין אַרבעט איז אָנערקענט געוואָרן. ווייל אין די וואַלן צום פעדעראַלן פּאַרלאַמענט אין אָטאַוואַ, אין 1871, איז ער דערוויילט געוואָרן איינשטימיק פאַר איינעם פון די צוויי מאַנדאַטן וואָס האָבן פאַרטראַטן וויקטאָריאַ; און איז ווידער־דערוויילט געוואָרן אין 1872.

די פּראָמינענץ וואָס די דאָזיקע מענטשן האָבן דערגרייכט איז ניט געווען בלויז א דאַנק זייער פּערזענלאַכן כאַראַקטער און פעאיקייט, נאָר אויך, און אָפּשר מער דער־ פאַר, וואָס די אידן האָבן געהאָלפן אַנטוויקלען די אַלגעמיינע אינדוסטריע און דערהויבן די עקאָנאָמישע אַנטוויקלונג פון דעם נייעם לאַנד.

אַזוי ווי זייערע ברידער אין דער איסט, האָבן די אידן פון בריטיש קאָלומביאַ, ניט געקוקט אויף דעם וואָס זיי זיינען געווען קליין אין צאָל, אַריינגעוואָרפן זיך מיט זייער גאַנצער איינגעבאַרענער ענערגיע און באַגייסטערונג אין דער אַרבעט צו בויען בעסערע טראַנספּאָרט־מיטלען, און צו גרינדן אינדוסטריעלע און קאָמערציעלע אונ־ טערנעמונגען.

די מעגלאַכקייטן פאַר אַנטוויקלונג אויפ'ן וואַנקאָווער אינזל זיינען געווען באַגרעניצט, און די קוואַלן פון גאָלד — אַנטוישנד. די מער פּראַקטישע און ווייט־ זעענדיקע מוחות האָבן שנעל באַגריפן, אַז די ברעג־ליניע און הינטערלאַנד פון ברי־ טיש קאָלומביאַ האָבן פאַרמאָגט גרעסערע מעגלאַכקייטן, און א סך פון זיי זיינען אַריבער און האָבן זיך באַזעצט אין דער שטאָט וואַנקאָווער.

צווישן די ערשטע זיינען געווען די אָפּענהיימערס, וועלכע האָבן זיך באַלד אַריינגעוואָרפן אין דער אַרבעט וואָס האָט פאַר זיי שנעל געוואונען אַלגעמיינע אָנער־ קענונג און מאַטעריעלע באַלוינונגען. פון די צוויי ברידער, האָט דייוו'ד אויסגעזען צו זיין דער מער טעטיקער און אַגרעסיווער. ער איז געווען דער פּרעזידענט פון דער וואַנ־ קאָווער אימפּרואָוומענט קאָמפּאַני, פון דער וואַנקאָווער און וועסטמינסטער טראַמוויי קאָמפּאַני; די וואַנקאָווער באָרד אָף טרייד; די בי. סי. דרעדזשינג ענד דרייקינג קאָמפּאַני; וואַנקאָווער קלוב און פון א סך אַנדערע געשעפטס און געזעלשאַפטלאַכע אָרגאַניזאַציעס. אַזעלכע טעטיקייטן האָבן ניט געקאָנט פאַרבייגיין ניט באַמערקט. ביידע ברידער, דייוויד און אייזיק זיינען איינשטימיק דערוויילט געוואָרן אלס מיטגלידער צום שטאָט־ ראַט (סיטי קאָונסיל) כמעט אַזוי שנעל ווי דער קאָונסיל האָט אָנגעהויבן צו עקזיסטירן אין 1886. אין 1888 איז דייוויד דערוויילט געוואָרן מעיאָר און אייזיק — אָלדערמאַן. דייוויד איז באַערט געוואָרן מיט דעם העכסטן אַמט פון שטאָט פאַר דריי טערמינען נאָכאַנאַנד, און זיין פּאָפּולאַריטעט איז געווען אַזאַ, אַז די שטאָט האָט אויפגעשטעלט א מאָנומענט אין זיין כבוד און האָט עס אַוועקגעשטעלט אינ'ם סאַמע גינסטיקן פּלאַץ, אין סטענלי פּאַרק.

אַנדערע אידן וועלכע זיינען געווען טעטיק אין יענער צייט זיינען: די לומאַס־ טערס, ספּערבערגס, סאַטראָס, קישלאַנד, לייזער, דייוויד און אַנד.

באַלד נאָכדעם ווי די שטאָט איז אינקאָרפּאָרירט געוואָרן, האָבן די אידן גע־ גרינדעט זייער ערשטע שול (אין 1887). אָריגינעל האָט עס פונקציאָנירט אַלס אַן אָרטאָדאָקסישע שול, אָבער אין יאָר 1890, האָט די שול אָנגענומען א סעמי רעפאָר־ מירטן כאַראַקטער און דער טעמפּל עמאַנועל האָט פונקציאָנירט אַלס אַזעלכער ביז עס איז אויפגעבויט געוואָרן די שערי צדק שול מיט וועלכער דער טעמפּל האָט זיך פאַראייניקט.

אין 1905 האָט זיך די אידישע באַפעלקערונג פון וואַנקאָווער פאַרגרעסערט מיט דעם אָנקום פון אידן פון די מערב "פּריירים", פון רוסלאַנד און פון אַנדערע ערטער. ער איז ווידער אַרויסגעשטעלט געוואָרן א פאָדערונג פאַר א שטריינג אָרטאָ־ דאָקסישער שול, און עס איז געגרינדעט געוואָרן די "בני ישראל" שול, וואָס האָט עק־ זיסטירט עטלאַכע יאָר און איז ענדלאַך פאַרנומען געוואָרן פון דער שערי צדק שול.

די ערשטע גרופּע אימיגראַנטן אין וויניפּעג

ניט געקוקט אויף דעם וואָס זיי זיינען געווען איזאָלירט פון דער גאַנצער וועלט, זיינען די תושבים פון וויניפּעג דאָך געווען באַקאַנט מיט דער לאַגע פון די אידן אין רוסלאַנד. "די מאַניטאָבאַ פרי פּרעס", דאַמאָלסט, ווי איצט, אָפּשפּיגלענדיק אַלע לוי־ פּענדיקע פּאַסירונגען, האָט אָפט פאַרצייכנט, ניט אָן פּראָטעסט, די אוממענשלאַכע באַהאַנדלונג פון די אידן אין רוסלאַנד.

דורכבלעטערנדיק די "פרי פּרעס" פון יענער צייט, געפינען מיר כמעט טעג־ לאַכע נאָטיצן ווי די דאָזיקע:

"ווייניק זאַכן זיינען אַזוי ווילד פּרעמד ווי דער קאַפּריזנער אופן אין וועל־ כען די געזעצן בנוגע די אידן זיינען געמאַכט געוואָרן אין רוסלאַנד". (מאַי 22טן, 1882).

"מאָסקווע. — זיבעציק אידישע פאַרמערס האָבן אַדרעסירט א מעמאָריאַל צו דעם פינאַנץ מיניסטער בנוגע די אומגליקלאַכע רעזולטאַטן פון אַרויס־ טרייבן אידן".

דעם 23טן מאַי איז אָפּגעדרוקט געוואָרן אַן אַרטיקל אין מער פון א האַלבן קאָלום אונטער א קעפּל: "די ליידן פון א רוסישן אידן", וואו עס ווערט דערציילט פון די טרויעריקע דערפאַרונגען פון איינעם, דזשאָן נאַטיקאַ: "איך קאָן ניט ריידן ... מיין צונג איז אָפּגעשניטן געוואָרן אין רוסלאַנד".

---

*) א אינטערעסאַנטער אַנאַליז וועגן דער פאַרבינדונג צווישן עקאָנאָמישע באַדינגונגען און אַנטיסעמיטיזם איז פאַרעפנטלאַכט אין יוואָ בלעטער פון מאַרט 1932, פון מענעס — בערלין.

פרייהייט!

פונקט ווי דאָס געזעץ

פון אידישער גלייכבארעכטיקונג פון 1832 האָט צעבראָכן די קייטן פון פאָראורטייל און האָט געגעבן די אידן פרייהייט, פונקט אַזוי האָבן די צאָלרייכע אידישע באַלעבאָסטעס אויסגעפונען די פרייד פון אמת'ער באַפרייאונג פון וואַשטאָג פּלאָגעניש און זאָרג, דורך נוצן די לאַונדרי באַדינונג.

אַזוי ווי די אידן האָבן פּראָגרעסירט

זינט די ערשטע גרופּע אימיגראַנטן איז אָנגעקומען קיין וויניפּעג מיט פופציק יאָר צוריק, פונקט אַזוי האָבן אויך די לאַונדרים פּראָגרעסירט, דערפאַר ווייל מיר האָבן אויסגענוצט יעדע מאָדערנע און וויסנשאַפטלאַכע מעטאָדע, כדי צו מאַכן אונזערע לאַונדרים, פאַר אינסטיטוציעס וואָס קאָנען אַבסאָלוט באַהאַנדלען יעדע פּראָבלעם אין וואַשן לינענס, פיינע סילק גאַרמענטס, און א. וו.

דריי פאַקטן וועגן אונזער לאַונדרי באַדינונג —

1. **עקאָנאָמיש.** אונזער לאַונדרי באַדינונג איז ענדגילטיק שפּאָרזאַם. עס איז דאָ א באַדינונג וואָס איז צוגעפּאַסט צו אייערע מעגלאַכקייטן.
2. **מיר באַשיצן אייער וועש.** אין אונזער וואַשן נוצן מיר רעגן וואַסער פאַר יעדע מולינעס און יעדן מאָל שווענקען. יעדע שטיקל סחורה, יעדער קאָליר, ווערט אָפּגעזונדערט לויט די וואַשינג קוואַליטעטן, כדי צו באַשיצן די פיינסטע גאַרמענטס. די פּילפּאַכיקע מולינעס מעטאָדע נעמט אַרויס אַפילו פאַרבאַהאַלטענע שמוץ, ניט רייבנדיק.
3. **שפּאָרט צייט, אַרבעט, זאָרג.** די גרעסטע פון אַלע לאַונדרי בענעפיטן איז די באַפרייאונג פון שווערער אַרבעט און זאָרג. דאָס גיט אייך עקסטראַ שטונדן צו פאַרברייינגען מיט אייער פאַמיליע און באַשיצט אייער יוגנט און געזונט.

געווינט פאַרלייכטערונג פון וואַשטאָג זאָרג און פאַרדראָסן. באַנוצט זיך מיט דער לאַונדרי צו געבן אייך מער פרייע צייט און פרייד. טעלעפאָנירט דעם וואַכזאַמען שומר פון אייערע וועש—די לאַונדרי.

NEW METHOD LAUNDRY LTD. PHONE 37 222
NORTH-WEST LAUNDRY LTD. PHONE 96 401
PEERLESS LAUNDRY LTD. PHONE 22 818
PIONEER LAUNDRY LTD. PHONE 57 051
RUMFORD LIMITED PHONE 86 311
WINNIPEG LAUNDRY LTD. PHONE 27 878
MODERN LAUNDRY & DYE WORKS CO. LTD. - PHONE 26 361

א גרוס צו אונזערע אידישע בירגער פון קאַנאַדע

עס גיט מיר גרויס פאַרגעניגן צו האָבן איצט די געלעגנהייט צו אויסדריקן צו אייך וועלכע רעפּרעזענטירן אַזוי גענצלאַך א טייל פון אונזער גוטער דאָמיניאָן, מיינע אויפריכטיקע גוטע וואונשן. צו אונזערע קאַנאַדער פון אידישן גלויבן וועלכע לעבן צווישן אונז לאָמיר אויסדריקן די האָפענונג, אַז זיי וועלן פאָרזעצן צו זיין צווישן די פירער אין די פאַרשיידענע וועגן פון אונזער ציוויליזאַציע. לאָמיר האָפן, אַז דער קעגנזייטיקער רעספּעקט און טאָלעראַנץ וואָס וואַקסט שטענדיק צווישן אונזער באַפעלקערונג אין קאַנאַדע וועט פאָרגעזעצט ווערן צו אַזאַ שטופע, אַז עס וועט געזאָגט ווערן, אַז קאַנאַדע, אונזער לאַנד דערמעגלאַכט פרייע אַנטוויקלונג, אויס־ ברייטערונג פון געדאַנק, גליק און פּראָספּעריטעט וואָס קומט פון קעגנזייטיקן רעספּעקט און פאַרשטענדיקונג.

איר, פונם אידישן גלויבן, וועלכע זיינען פריער אָדער שפּעטער לעצטנס אָנגעקומען אין דעם לאַנד, פילן מיר זיכער, אַז מיט דער פירערשאַפט פון די יעניקע וועלכע זיינען אהער געקומען פריער פון אייך, וועט איינגעפונדעוועט ווערן אין אייניקייט פון געדאַנק און ציל וואָס וועט בינדן אונזערע געמיינזאַמע אינטערעסן און וואוילזיין.

מיר האָבן אַלע דורכגעמאַכט שווערע צייטן אַלס נאַציע, און מיר פילן, אַז אונזערע אידישע בירגער האָבן אונטערגעשטעלט זייערע פּלייצעס צו טראָגן זייער חלק פון דער לאַסט, מיט דעם זעלבן צוטרוי ווי די יעניקע פון אַנדערע גלויבנס אין קאַנאַדע. מיר זיינען א ציוויליזאַציע אין דעם לאַנד, וואָס מיט אַלע טונקעלע טעג וואָס האָבן אונז אַרומגערינגלט אין די לעצטע עטלאַכע יאָר, קאָנען מיר נאָך אַלץ געהאַלטן ווערן אַלס א מוסטער פאַר דער וועלט.

T. A. McGILLIVRAY,
President
McGILLIVRAY BROTHERS LIMITED
and
YARDLEY & CO. (CANADA) LTD.